

**Malý zpravodaj
dolnobenešovské
farnosti**

NEDĚLNÍČEK

Otec Vojtěch Kodet požehnal tvůrcům i čtenářům Nedělníčku

Listopad 2016

SLŮVKO FARÁŘE

Neboj, to je jenom jako...

Rád vzpomínám na službu ve farnosti Zlaté Hory a Ondřejovice. Jedním z důvodů byla i možnost občas při nějakém výročí nebo významné příležitosti shlédnout rekonstrukci historické bitvy mezi pruskými a rakouskými vojsky, kterou v dobových uniformách jakoby zpřítomnili členové různých historických klubů.

Krásné dobové uniformy, historické zbraně, povely těch, kdo veleli. Všude oblaka spáleného střelného prachu, ohlušující rány z mušket, ale i z malých polních děl. Postup jedné řady vojáků proti druhé – tedy nepřátelské řadě. A samozřejmě padající vojáci, kteří byli zasaženi. Také zajímavým způsobem nainstalovaný domek, který byl zasažen a celý se během několika okamžiků vzňal. Prostě silný zážitek...

Procházel jsem si kolem dokola celou podhorskou pastvinu, kterou si pořadatelé pronajali, aby tam mohla bitva proběhnout a také, aby tam mohly být stánky s občerstvením, protože je zapotřebí návštěvníka napojit a malinko nasytit. Všude bylo docela hodně lidí všech věkových kategorií. Staří, mladí, dokonce i několik velmi malých dětí v kočárcích...

A jéje! Co to je? Slyším dětský pláč tady a za chvíli zase kousek vedle. Že by děťátka měla hlad? Ale vždyť drží v ruce tu kousek rohlíku, tam zase nějakou jinou dobrotu. A přesto pláčou, jako by je na nože brali. Má zvědavost nedovolí stát opodál a nepřijít tomu pláči na kloub. U prvního kočárku se k dítěti sklání maminka a těší dítě slovy: „Ale miláčku, nemusíš se bát. To oni střílejí jen jako, to není doopravdy“. O kousek dál se zastavuji u mladých rodičů, kde oba jsou skloněni k dítěti a podobnými slovy konejší svou plačící a vyděšenou ratolest: „...neboj se, to není doopravdy, to je jen jako“. Nutno podotknout, že tahle zřejmě rodinka stála poměrně blízko u polního děla, které přece jen při výstřelu dělalo obrovský rámus, a lidé si zacpávali uši. Inu zajímavé, jak je možné malinkým dětem dát příležitost zakusit nevšední (a snad i adrenalinovou) podívanou, za kterou stojí zato se vypravit.

Sečteno, podtrženo: bouchají děla, padají vojáci, malinké děti řvou strachem a maminky nebo otcové jim říkali: „Neboj! To je jenom jako...! Snad budou mít tyto děti (a mnohé jiné, které „jenom jako“ likvidují, co se dá i nedá např. při násilných virtuálních hrách) vzpomínky, které nějak negativně neovlivní jejich budoucí svět. Kéž by zvítězila láska a úcta.

PKF

Zápis ze schůze pastorační a ekonomické rady **ŘKF Dolní Benešov ze dne 5.10.2016**

Přítomní:

Pavel Kuchař - farář, Marie Bábíková, Věra Dudová, Monika Hudeczková, Iveta Vavřínková, Josef Zawadský, Maxmilián Pačka, Jan Harazim

Omluveni: Terezie Kubíková, Gerhard Bazan

Privítání členů farní rady a krátká vstupní modlitba.

Objekty - současný stav a výhledy:

Hřbitov - převod: informace p. Zawadského

Maixnerova hrobka (kaplička) byla postavena panem Maixnerem a vysvěcena v roce 1910. Je zde pochován p. Maixner s manželkou. Opravy proběhly ve spolupráci s městem (získání dotací). Dle regulí proběhlo výběrové řízení ze 3 firem – byla vybrána fa Zamtherm, která prováděla i práce kolem kostela. Celková cena opravy je 546 783,- Kč. Po opravách je již zkolaudována.

Odvodnění kostela:

Průběh prací a jejich cenový rozpočet viz. samostatná tabulka. Finální cena je vyšší oproti plánovanému rozpočtu z důvodu provádění nezbytných, ale neplánovaných prací, které se postupně objevily v průběhu oprav. Jedná se např. o rozšíření chodníku, narovnění sloupů u vstupní brány, nová vstupní brána, čistící zóny. Zároveň děkujeme ochotným farníkům za výpomoc při opravách. Díky jejich pomoci jsme ušetřili částku ve výši 93 000,- Kč.

Výsadba dřevin kolem kostela:

Je vytvořena vizualizace, která byla odsouhlasena farní radou. Na financování výsadby se podílí dobrovolní zájemci z řad farníků.

Oprava varhan v Zábřehu:

Je naplánovaná prohlídka varhan diecézním organologem a nejpozději do konce roku bude zpracována nabídka pro výběrové řízení. Odborné práce by mohly začít na přelomu let 2017/2018.

(ze zápisu IV upravil a zkrátil PKF)

Přehled financování prací na úpravách prostranství okolo kostela sv. Martina v roce 2016

Původní rozpočtové náklady na žulovou dlažbu a výměnu stávajícího kanalizačního systému okolo kostela.

Tato částka vycházela z výběrového řízení.

1,530.668,- Kč

V souladu s dohodou byly navíc provedeny tyto práce:

Rozšíření žulové dlažby u hlavního vstupu do kostela, oprava opěrné zdi včetně odvodnění (potrubí), oprava oplocení (narovnění) včetně nátěrů, odstranění pařezů.

+ 92.332,- Kč

Rozšíření žulové dlažby před hospodářskou částí fary a jejím vjezdem včetně žulových žlábků, sanace měkké zeminy pod dlažbu, betonové stupně před vstupy do kostela s doplněním čistících zón, oprava pilířů u vstupu, úprava základů okolo hrobek a další práce.

+ 115.152,- Kč

Oprava kamenné opěrné zdi – severní část, odvodnění opěrné zdi, oprava pilířů, cihelné ukončení zdi.

+ 88.088,- Kč

Kovaná hlavní brána včetně vstupních branek, oplocení hrobek.

+ 140.000,- Kč

Archeologické práce archeologů včetně písemného posudku.

+ 24.732,- Kč

Proveden odpočet za práce, prováděné farníky, které představovaly demontáž původní dlažby, odstranění betonového chodníku okolo kostela, terénní úpravy, setí trávy a jiné menší pracovní úkony.

- 93.061,- Kč

Celkové náklady za práce na úpravách prostranství

1,897.911,- Kč

Faktury, které byly placené farností

1,697.911,- Kč

Zbývá uhradit

200.000,- Kč

Zdroje pro financování:

Darovací smlouva města Dolní Benešov

500.000,- Kč

Vlastní zdroje – sbírky farníků a fin. dary soukromých dárců

1,197.911,- Kč

Celkové příjmy

1,697.911,- Kč

Z uvedeného přehledu je zřejmé, že nám schází ještě značná finanční částka k úplnému vypořádání. Snad se to povede do konce letošního roku. Díky štedrosti farníků a soukromých dárců, kteří přispěli větším obnosem, se podařilo toto náročné dílo zrealizovat. Je také náročné po jeho ukončení jej dofinancovat.

ZAPISOVÁNÍ INTENCÍ NA ROK 2017

(Intence = úmysl na mši svatou)

Zapíše se vždy po mši svaté ve stanovené dny na faře nebo v záměstí.

V neděli NEZAPISUJEME!!!

Úmysly prosím napište na kousek papíru, kam také uveďte vaše příjmení, ulici a číslo domu nebo telefonní číslo. Úmysl pište krátce, jasně a výstižně! Děkuji za vstřícnost.

Termíny zapisování:

Od 7.11. do 12.11.2016 se zapisují úmysly **VÝROČNÍ** – zádušní mše svaté 1 rok od úmrtí.

Od 14.11. do 19.11.2016 se zapisují úmysly **JIBULEJNÍ** – životní jubilea, manželská jubilea apod. Při změně času bohoslužby např. v sobotu si **zajistěte varhaníka !!**

Od 21.11.2016 – se zapisují **OSTATNÍ** úmysly na mše sv.

Po zkušenostech z předchozích let prosím, abyste respektovali pořadí úmyslů a přišli třeba i dvakrát. Rád vás uvidím.

PKF

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI LISTOPADU

Sbírka DEN BIBLE

– odesílá se celá pro potřebu České bibl. Společnosti a Českého katolického bibl. Díla – neděle 13.11.2016

Sbírka na OPRAVY

– neděle 20.11.2016

Duchovní památky – svaté místo království

V letošním roce jsme si připomněli snad jednu z nejdůležitějších událostí v dějinách českých zemí, a to 700 let od narození „Otce vlasti,“ markraběte moravského, krále českého, a císaře Svaté říše římské, Karla IV. Proto je vhodné, abychom si i my v závěru našeho putování po duchovních památkách připomněli Karlštejn, který byl považován ve své době jako svaté místo království.

Patrně není v naší vlasti žádný další hrad, snad mimo ten Pražský, který by byl tolik znám, opředen různými legendami a tolikrát zachycen v umění. Stačí připomenout film Noc na Karlštejně a v podvědomí se vybaví legenda o zákazu vstupu žen do hradu. Tyto legendy jsou většinou jen literárním zpracováním, přesto ale můžeme souhlasit s tím, že Karlštejn nebyl úplně běžným místem pro pobyt královského, ani později císařského dvora. Toto místo se svým určením vymykalo ostatním královským hradům. Sloužilo totiž primárně jako klenotnice královského pokladu, svatých ostatků a dalších relikvií.

Karlštejn byl od počátku budován jako královský hrad mimořádného významu. Původním Karlovým cílem snad bylo shromáždit zde ostatky svatých a vytvořit tak nový poklad českého krále. Karlův zakladatelský záměr byl postupně rozšiřován a význam hradu dále rostl. Karlštejn byl také zařazen do seznamu královských hradů, které podle Karlova zemského zákoníku neměly být nikdy prodány ani zastaveny.

Roku 1350 se Karlu IV. podařilo získat od předchozího římského krále a císaře Ludvíka IV. Bavora říšský poklad, obsahující vedle korunovačních klenotů řadu předmětů spojených s životem Panny Marie a zejména se životem a smrtí Ježíše Krista. Z těchto relikvií byly nejvíce ceněny části kříže, na němž měl být Ježíš ukřižován, hřeby, trny z koruny a také houba, ve které měl být Ježíši podán ocet.

Hrad Karlštejn ve svých zdech skrývá tři církevní prostory – kostel Nanebevzetí Panny Marie, připojenou kapli sv. Kateřiny v Mariánské věži a kapli sv. Kříže ve Velké věži. Kostel byl určen pro potřeby karlštejnské kapituly. Na stěnách zde byly vymalovány ve dvou řadách výjevy z biblické Apokalypsy - Zjevení sv. Jana. Na zadní stěně kostela jsou pak vyobrazeny tzv. ostatkové scény, na kterých Karel IV. přijímá relikvie od francouzského krále Karla V. a kyperského krále Petra I. Relikvie ukládá do ostatkového kříže, který je dnes zvaný korunovační a je v současné době součástí svatovítského pokladu. Původně ale tento kříž byl určen pro soubor relikvií, které byly do něj skutečně uloženy. Nad těmito výjevy bylo dnes již nedochované vyobrazení Karla IV. a jeho první ženy, královny Blanky, jak společně uctívají Svatou Trojici.

Ke kostelu Nanebevzetí Panny Marie přiléhá kaple – oratoř, kterou podle tradice užíval panovník k soukromým pobožnostem. Kaple je zasvěcena sv. Kateřině Alexandrijské, světici, kterou měl král v mimořádné úctě. Výzdoba této kaple je unikátní. Její stěny i strop jsou obloženy polodrahokamy

i drahokamy, jež měly vyvolat představu nebes. Kapli sv. Kateřiny dominuje symbolika Kristova kříže. Nad vchodem do kaple je zachycen Karel IV. a jeho třetí žena Anna Svídnická, jak společně přidržují ostatkový kříž s Kristovými relikviemi. Nad oltářem je vyobrazeno ukřižování Ježíše Krista, na boku oltáře sv. Kateřina. Vedle této výzdoby byli na stěně karlštejské oratoře zobrazeni čeští zemští patroni - svatí Václav, Vojtěch, Vít, Prokop, Zikmund a Ludmila. Ke spodní části stěny byl ještě za Karlova života připevněn fragment már (prkna), na nichž měl být údajně převážen zemřelý sv. Václav z Boleslavi do Prahy.

Oba tyto sakrální prostory – kostel i kaple – byly vnímány jen jako přípravné k hlavnímu ději, totiž ke kapli sv. Kříže, která měla zvláštní řád využití i konání bohoslužeb. Zde byl uložen slavný ostatkový karlštejský kříž, ostatky svatých a další relikvie, jež Karel IV. za svůj život shromáždil. Sem byl také odvezen říšský poklad.

Kaple sv. Kříže má velmi zajímavou koncepci výzdoby. V dolním pásu je užito obkladu z drahých kamenů, naopak strop je zlacený a pokrytý výzdobou ze skleněných čoček. Zatímco dolní pás v sobě opět ukrývá symboliku Kristova kříže, strop je čistým obrazem nebe. Nejznámější část výzdoby této kaple tvoří soubor původně 130, dnes 129 obrazů, které vznikly v dílně Mistra Theodorika. Na obrazech jsou vymalováni světcí a církevní otcové. Kaple byla dokončena a vysvěcena 9. února 1365. Už v době svého vzniku budila její výzdoba úžas. Právě toto obecné povědomí o tom, jaké vzácné předměty hrad uchovává, činilo z Karlštejna prvotní místo v celém Českém království.

Vedle hlavního motivu výzdoby kostela a kapli se zároveň potvrzuje Karlova silná vazba ke křesťanství, na české tradice a zemské patrony. Jako druhý motiv tu vystupuje sv. Václav, věčný vládce českých zemí, jehož měl panovník ve velké úctě. Jeho připomínkou bylo nejen prkno v kapli sv. Kateřiny, ale také vyobrazení celé svatováclavské legendy i s příběhem jeho babičky sv. Ludmily na stěnách schodiště ve Velké věži hradu, které vede přímo ke kapli sv. Kříže. Také v samotné kapli se prolíná symbolika českých zemí a Říše. Jsou zde vedle sebe zobrazeny oba zemské znaky – český lev a říšská orlice.

Osudy hradu se ale později odvíjely jinak, než si patrně Karel IV. představoval. V jeho plánech bylo, aby se Lucemburkové udrželi co nejdéle na římském trůně a měli v držení říšský poklad. V důsledku bouřlivých událostí na počátku 15. století byly na Karlštejn na krátkou dobu dokonce převezeny české i říšské korunovační klenoty z pražské katedrály. Po smrti Karlova syna Václava IV. (1419) je ale jeho bratr Zikmund Lucemburský odvezl i s říšským pokladem.

Význam Karlštejna se sice neztratil. Zůstávaly zde relikvie sesbírané Karlem IV. a další svátostné předměty. Říšský poklad se sem ale už nikdy nevrátil.

„Ke cti veškerého vojska nebeského jsme zbudovali na svém hradě Karlštejně, který jsme od základů jakožto úplně nový postavili a stanovili jej pro svou trvalejší památku podle svého jména.... (Karel IV. : Vita Caroli)
Motto: „Prostřednictvím moudrosti lze dojít pokory, dobré vůle, zbožnosti a vyhnout se hříchům.“ (Karel IV.)

Dokument o pohřbívání zesnulých a uchovávání popela v případě kremace

Kongregace pro nauku víry v úterý zveřejnila dokument nazvaný *Ad resurgendum cum Christo*. Potvrzuje v něm důvody, proč církev upřednostňuje pohřbívání zesnulých do země, a stanovuje pravidla pro uchovávání popela v případě kremace.

Nový dokument připomíná nauku církve, že pohřbívání do země je tou nejvhodnější formou víry v Kristovo zmrtvýchvstání a vzkříšení těla. Každého člověka, který během úterní tiskové konference teolog Sergej Lavra, který říká, že tělo má velkou důstojnost: při vzkříšení z mrtvých vstoupíme do změněného (proměněného) těla, ve kterém nyní zjevně, podobně jako se Kristus po Vzkříšení ukazoval ve svém těle.

Text dále doporučuje pochování zesnulého na hřbitově nebo jiném posvátném místě: „Církev se řídí starobyloou křesťanskou tradicí a naléhavě doporučuje, aby těla byla zesnulých pohřbívána na hřbitovech nebo na jiných svatých místech,“ píše vatikánská kongregace. To pomáhá rodinným příslušníkům i celé církvi v modlitbě za své blízké. Křesťané se tak také staví proti tendenci smrt skrývat a uzavírat za zdi.

I když církev upřednostňuje pohřbívání těl do země, pohřeb žehem není zakázán, pokud nebyl zvolen z důvodů, které odporují křesťanské nauce. „Tam, kde důvody hygienického, ekonomického nebo sociálního charakteru vedou k rozhodnutí pro kremaci, která ovšem nesmí odporovat výslovné nebo rozumně předpokládané vůli věřícího zemřelého, nevidí církev doktrinní důvody k bránění této praxi,“ píše se dále v textu.

Popel však musí být uložen na hřbitově nebo posvátném místě. Zmenší se tím riziko, že rodina nebo křesťanské společenství zapomene na modlitbu za zesnulého, zvláště po odchodu první generace pozůstalých. Také se tím zabrání různým pověrám.

Dokument proto výslovně zakazuje pohřbení popela zesnulého doma. Uvolnění může udělit jen pro velmi zvláštní okolnosti biskup ve shodě s biskupskou konferencí. Také není dovoleno rozdělovat popel mezi příbuzné. *„Zesnulí v nich jsou součástí církve. Ti, kdo žijí, na ně pamatují a modlí se. Je dobře, když jsou pozůstatky zemřelých uchovávány s úctou po staletí na místech, která církev pro tento účel žehná,*“ řekl na tiskové konferenci teolog Angel Rodríguez Luño.

Podle dokumentu se nepovoluje ani rozptýlování popela do vzduchu, na zem, do vody či jinak, ani používání popela pro upomínkové předměty. Tyto praktiky jsou totiž často chápány nekřesťansky, jakoby měl člověk po smrti „splynout s přírodou či vesmírem“, zcela zaniknout, přetvilit se nebo „osvobodit z vězení“ těla.

Podle prefekta Kongregace pro nauku víry kardinála Gerharda Ludwiga Müllera může nový dokument pomoci věřícím si uvědomit vlastní důstojnost Božích dětí. *„Přijetí toho, že je lidská bytost stvořena a není určena k nejasnému zmizení, vyžaduje, abychom uznali Boha jako původ a cíl lidské existence. Pocházíme ze země a do země se vrátíme, v očekávání vzkříšení. Je tedy třeba evangelizovat smysl smrti ve světle víry ve vzkříšeného Krista, planoucí výheň lásky, která očišťuje a nově tvoří, v očekávání vzkříšení,*“ řekl kardinál.

Světcí - více, či méně známí

sv. Konrád

26. listopadu připomínka

Narodil se kolem roku 900 jako syn hraběte Jindřicha z Altdorfu z rodu Velfů u Bodamského jezera v Německu. Po dokončeném vzdělání na dómské škole v Kostnici ho kanovníci stoličné kapituly zvolili proboštem. Všem svým úkolům se věnoval s velkou horlivostí a s obezřetností spravoval statky kapituly i biskupství. Byl láskyplný ke všem podřízeným a utiskovaný lid v něm měl dobrého ochránce i štědrého otce.

Perokresba je z knihy Leben der Heiligen Gottes z roku 1880

Po smrti biskupa Notinga byl v roce 934 zvolen jeho nástupcem za přítomnosti svého přítele, augšpurského biskupa Oldřicha (sv. Udalrika, pam. 4. 7.). Připomíná se jejich častější setkávání k duchovním rozhovorům a z biografie jsou patrné i určité výsledky takových hovorů. Do legendárního vyprávění přispěla k nejedné úsměvné historce jejich soustředěnost. Konrád sám byl nepřitelem planých řečí a už z toho vyplývá, že stál o takové přátelské diskuse, které přispívaly k proměně života podle Boží vůle. Důvodem byla touha po lepší službě Bohu i přátelských projevech lásky.

Jak se o Konrádovi píše, kázal svým životem. Již od mládí uváděl evangelium s celou vážností do praktického života, výrazně u něj rostla úcta k eucharistii a byla známá i jeho úcta k Panně Marii.

Uvádí se, že na začátku svého biskupského působení, možná jako exerciční přípravu, vykonal pouť do Svaté země, kterou později opakoval. Konal pouť s rozjímáním, při kterém si uvědomoval cenu Kristovy oběti i odpovědnost přejímané pastýřské služby.

Při slavení eucharistické oběti se pak v důsledku prožitku a dojetí v Konrádových očích často objevily slzy a věřící to přivádělo k opravdovějšímu prožívání mše svaté vycítěním koncentrace lásky, plynoucí z Eucharistického Srdce.

Ze Svaté země si Konrád přinesl rozhodnutí zřízovat „Boží hroby“ k snazšímu zamýšlení se nad Kristovou obětí. Hrob viděl jako místo konce i začátek nového života. Po jednom návratu z Palestiny zřídil do nového chrámu sv. Mořice obdobu hrobu Páně v Jeruzalémě.

Je vzpomínán prorocký dar Konráda pro slova, která pronesl ke svému žáku Gebhardovi. Když se Gebhard při jedné návštěvě posadil do biskupského křesla, řekl mu: „Gebharde, posadil jsi se na tento stolec předčasně; budeš muset místo napřed ponechat ještě jinému.“ Gebhard se stal biskupem kostnickým až jako nástupce Ganulolfa.

Podle tradice měl Konrád v Einsiedelne 14. 9. 948, údajně s biskupem Oldřichem, posvětit klášterní chrám s milostným obrazem Panny Marie, postavený v místě zavraždění poustevníka Menráda. Jako poutník sem Konrád přišel už v předvečer a pak zůstal v chrámu na modlitbách přes půlnoc. Měl vidění nebeské slavnosti, při níž Pána Ježíše a jeho Matku doprovázeli svatí se zástupem zpívajících andělů. Před jeho očima se náhle uskutečňovalo svěcení chrámu podle liturgických předpisů. Ráno, když lidé přišli na svěcení chrámu, Konrád požadovanou službu odmítl s tvrzením, že k posvěcení už došlo v noci. Lid ho prý nakonec donutil začít s obřady svěcení a nato se ozval hlas: „Přestaň, kaple je již posvěcena od samého Boha!“ V poutní kapli se proto 14. září slaví výroční památka „andělského posvěcení.“

Zobrazování sv. Konráda s kalichem a pavoukem má připomínat jeho eucharistickou úctu a víru v Ježíšova slova: „když vypijí něco jedovatého, neuškodí jim to.“ Pavouk, považovaný za jedovatého, prý spadl do kalicha při proměňování a Konrád ho vědomě požil s Kristovou krví.

Kostnickou diecési měl ve správě 42 let a podle svého přání byl pohřben na vnější straně chrámu sv. Maurice v Kostnici. Pro zázraky, kterými byl po smrti od Boha oslaven, ho papež Kalixt II. v roce 1123 při lateránském sněmu prohlásil za svatého.

Panna Maria, rozvazující uzly.

O Panně Marii rozvazující uzly, tedy o obrazu z německého Augšpurku a o veliké úctě papeže Františka právě k tomuto mariánskému výjevu jsme mohli číst už v květnovém čísle Nedělníčku.

Dnes můžeme toto vyobrazení Panny Marie vidět na vlastní oči v sousední farnosti, v Kravařích.

P. Vojtěch Kodet, O. Carm. požehnal vitráž s vyobrazením Panny Marie rozvazující uzly.

V pátek 7. října, o svátku Panny Marie Růžencové, byla při mši svaté, kterou celebroidal všem dobře známý kazatel P. Vojtěch Kodet, požehnána vitráž s vyobrazením Panny Marie rozvazující uzly

Otec Vojtěch je autorem několika knižních titulů s duchovní tematikou. Zabývá se také přednáškovou a formační činností, dává exercicie, věnuje se duchovnímu doprovázení a službě uzdravování a osvobozování.

Při homilii vyzval, přítomné, aby přicházeli k tomuto nádhernému vyobrazení Panny Marie, které je svého druhu největší na světě, a vyprošovali si u ní rozmotání všech zašmodrhcanců a nejrůznějších zapletenců, které máme v našich rodinách.

Karmelitán Vojtěch Kodet (*1956), písemně žehná čtenářům i tvůrcům Nedělníčku.

Po mši svaté, jsem vyhledala Otce Vojtěcha, abych získala pro náš Nedělníček svolení k čerpání textů z jeho webových stránek. Nejen, že svolil, dokonce přikázal, aby se jeho stránky k takovým účelům využívaly. Jako bonus nám přidal své požehnání.

*Ze srdce zlehodau své věce
i čtenářům časopisu
doluobemšovské' fernosti.*

V. Vojtěch Kodet

Připravila Marie Ohřálová

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

Klavír

(skutečný příběh)

Tento příběh píši na naléhání svých přátel. Jmenuji se Mildred Honor. Jsem bývalá učitelka hudby na základní škole v Des Moines ve státě Iowa. Vždycky jsem si přivydělávala výukou hry na klavír. Dělal jsem tak přes 30 let. Během těchto let jsem zjistila, že děti mají mnoho úrovní muzikálního nadání. Přestože jsem se nikdy nesetkala se zázračným dítětem, učila jsem několik velmi talentovaných studentů. Měla jsem ale i žáky, kterým muzikální nadání naprosto chybělo.

Jedním z takových žáků byl Robby. Bylo mu 11 let, když ho jeho matka (samoživitelka) přivedla na jeho první hodinu klavíru.

Mám raději, když studenti (zejména chlapci) začínají v mladším věku, což jsem také vysvětlila Robbymu. Ale Robby mi řekl, že to byl odjakživa sen jeho matky slyšet ho hrát na klavír. A tak jsem ho přijala.

Na konci každé hodiny, kterou jsme měli každý týden, vždycky říkal: „Maminka si mě jednou přijde poslechnout.“

Mně to ale připadalo beznadějně, protože on prostě neměl žádné vrozené nadání. Jeho matku jsem znala jen od vidění, když přivezla Robbyho, nebo když na něj čekala ve svém starém autě. Vždycky zamávala, usmála se, ale nikdy nepřišla dovnitř.

Pak jednoho dne Robby přestal na hodiny docházet. Chtěla jsem mu zavolat, ale usoudila jsem, že se kvůli nedostatku nadání; rozhodl věnovat něčemu jinému. Byla jsem i ráda, že přestal chodit. Byl pro mou výuku špatnou reklamou!

Za několik týdnů potom jsem poslala studentům pozvánku na recitál. K mému překvapení mě Robby (který nedostal pozvánku) požádal, jestli by se mohl recitálu zúčastnit. Řekla jsem mu, že recitál je jen pro stávající studenty a jelikož on odešel, nemůže se zúčastnit. Řekl mi, že jeho matka byla nemocná a nemohla ho na hodiny klavíru vozit, ale on že po tu dobu cvičil. „Prosím, slečno Honor, já prostě musím hrát,“ naléhal.

Nevím, co mě vedlo k tomu, že jsem mu dovolila na recitálu vystoupit – možná to byla jeho neústupnost, nebo možná mi něco uvnitř říkalo, že to bude v pořádku.

Nadešel večer recitálu a tělocvična střední školy byla plná rodičů, příbuzných a přátel. Zařadila jsem Robbyho na konec programu, těsně před své vystoupení, kdy jsem měla poděkovat všem studentům a zahrát závěrečnou skladbu. Říkala jsem si, že pokud by to nějak pokazil, bude to až na konci programu a já svým závěrečným vystoupením budu moci zachránit jeho špatný výkon.

Reciál proběhl hladce. Bylo vidět, že se na něj studenti připravovali. Pak přišel na pódium Robby. Měl zmačkané šaty a jeho vlasy vypadaly, jako by si je učesal kuchyňským šlehačem. „Proč nebyl oblečen jako ostatní studenti?“ pomyslela jsem si. „Proč mu matka pro tento výjimečný večer alespoň neučesala vlasy?“

Robby si odsunul stoličku a já byla překvapená, když oznámil, že bude hrát Mozartův Koncert č. 21 C-dur.

To, co jsem pak slyšela, mě vyvedlo z míry. Jeho prsty se zlehka pohybovaly po klávesách, dokonce po nich hbitě tančily. Přecházel z pianissima do fortissima, z allegra to virtuosa; jeho suspendované akordy, které interpretace Mozarta vyžadovala, byly úžasné! Nikdy jsem neslyšela někoho v jeho věku tak dobře zahrát Mozarta. Po šesti a půl minutě skončil velkým crescendem a všichni stáli a zuřivě tleskali!!!

Ohromená a v slzách jsem vyběhla na pódium a ve velké radosti jsem Robbyho objala. „Robby, nikdy jsem tě neslyšela takhle hrát, jak jsi to dokázal?“

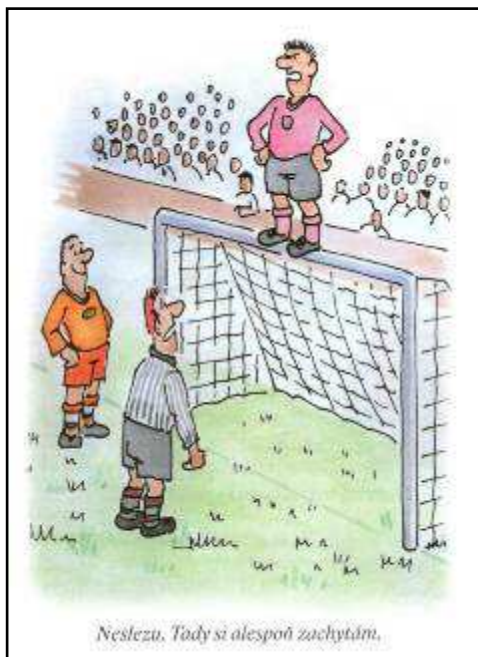
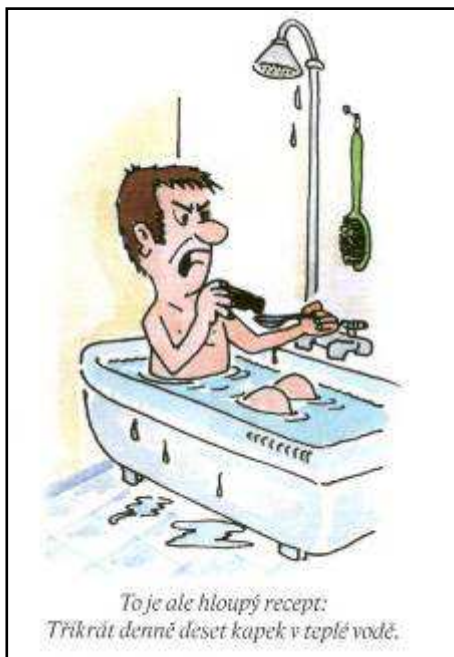
Robby to vysvětlil do mikrofonu: „Víte, slečno Honor, pamatujete si, jak jsem vám říkal, že moje maminka je nemocná? Měla rakovinu a dnes ráno zemřela. A víte... ona se narodila hluchá a dnes večer to bylo vůbec poprvé, co mě slyšela hrát. A já jsem chtěl, aby to bylo výjimečné.“

Ten večer nezůstalo v sále jediné oko suché.

Když lidé ze sociální služby odváděli Robbyho z pódia, aby ho umístili do Fosterova ústavu, všimla jsem si, že i jejich oči byly červené a opuchlé. Pomyslela jsem si, o kolik se můj život obohatil tím, že jsem přijala Robbyho za svého žáka. Ne, nikdy jsem neučila zázračné dítě, ale tento večer jsem se já stala zázračným studentem ... Robbyho.

On byl učitelem a já byla žákyní, protože mě naučil, co je vytrvalost, láska a důvěra v sebe sama. A možná taky jak na někoho vsadit, i když nevíte proč. O několik let později přišel Robby o život při nesmyslném bombovém útoku Alfreda P. v Murray Federal Building v Oklahoma City v dubnu 1995.

PRO ZASMÁNÍ

„Jakpak jste u nás spokojen?“ ptá se vrchní v restauraci hosta.
„Kdyby byla polévka tak teplá jako to víno, víno tak staré jako to kuře
a kuře tak masné jako účet, jednalo by se o celkem ucházející oběd.“

Ředitel se po dvou dnech ptá nové sekretářky:

„Kdy máte slečno narozeniny?“

„Za tři týdny.“

„Výborně, daruji vám knihu.“

„Ó, nějaký milostný román?“

„Ne. Pravidla českého pravopisu.“

„Co jste včera oslavovali, že jste tancovali v zahradě?“ ptá se paní
Marta

svého souseda.

„Ale,...ten náš uličník převrhl úll!“ zlobí se pán na syna.

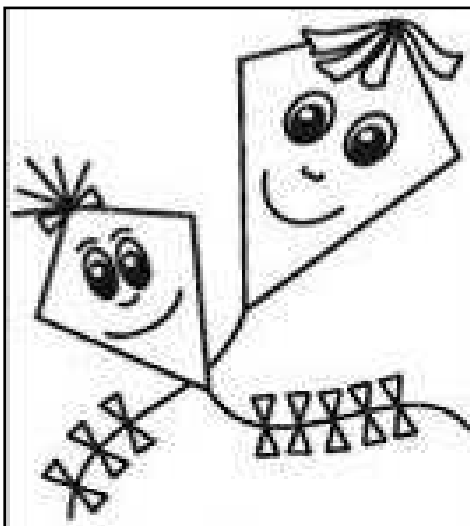
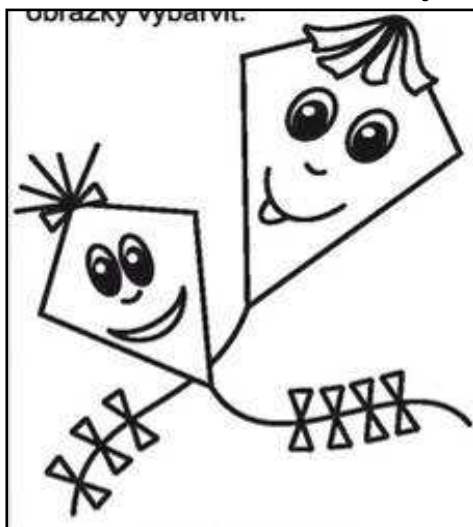

(Čerpáno z knihy *Nezbedův humor*)

Marie Ohrálová

Pro děti

Najdi 7 rozdílů.

!!! SOUTĚŽ !!! - DOPLŇOVAČKA

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
V	V	V	V	V	V	V	V	V	V

1. humorně; 2. drobný poryv větru; 3. součást lyží; 4. zahradní dvířka; 5. poslední jídlo; 6. pěší túra; 7. armáda; 8. hlídač u vchodu; 9. úpěnlivě prosit; 10. zavěšený

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“ v kostele, nebo zašlete

emailm nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 27. listopadu !!!

Tajenka z minulé doplňovačky zní: **ZMĚNA ČASU**

Soutěže se zúčastnilo 12 dětí. Z Dolního Benešova 9, ze Zábřehu 3, 9 v krabičce a 3 elektronicky.

- 1. Cena - kniha – Markéta Vitásková, 7 let** Dolní Benešov;
- 2. Cena - pexeso – Vojta Janeček ,8 let,** Dolní Benešov;
- 3. Cena - omalovánka s vyprávěním – Ondřej Švančar 1.B,** D. Benešov.

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme

ROZPIS ÚKLIDU V KOSTELE SV. MARTINA – 4. čtvrtletí 2016

26.11.:	ŠTADLEROVÁ	Krista	14.01.:	ŠEBESTÍKOVÁ	Krista
	ŠVANČAROVÁ	Brigita		PORUBOVÁ	Helena
	HUDECZKOVÁ	Monika		DIEHLOVÁ	Liana
	PRCHALOVÁ	Jana		SABAŠOVÁ	Anna
	REJOVÁ	Růžena		THIEMLOVÁ	Anna
	PLZÁKOVÁ	Lenka		KUPKOVÁ	Anna
	HEINOVÁ	Marie			
03.12.:	HARAZIMOVÁ	Karin	21.01.:	BILÍKOVÁ	Marcela
	HLUBKOVÁ	Eva		SCHMIEDHAMEROVÁ	Marcela
	LIŠKOVÁ	Lenka		SOVÍKOVÁ	Marie
	TILLECZKOVÁ	Hana		PAVLENKOVÁ	Hana
	VAVŘÍNKOVÁ	Iveta		FAIKOVÁ	Jana
	BARÁNKOVÁ	Monika		FAIKOVÁ	Renáta
10.12.:	HLUBKOVÁ	Marie	28.01.:	VOJVODOVÁ	Karla
	MURCKOVÁ	Miluše		POSTULKOVÁ	Magdaléna
	MURCKOVÁ	Eva		KOCUROVÁ	Růžena
	WECZERKOVÁ	Leandra		DEMBKOVÁ	Květa
	HARAZIMOVÁ	Hilda		FUCHSOVÁ	Anna
17.12.:	KADRILIAKOVÁ	Inge		HALFAROVÁ	Kristina
	KICHNEROVÁ	Edeltraud	04.02.:	BÍLÁ	Marie
	NOVÁKOVÁ	Irena		KOZLOVSKÁ	Angela
	MAGEROVÁ	Heda		DLOUHÁ	Alena
	DOMBKOVÁ	Eva		DUDOVÁ	Věra
23.12.:	FOJTÍKOVÁ	Emilie		GREGOROVÁ	Jaroslava
	PRCHALOVÁ	Adlgunda		KALUŽOVÁ	Jana
	ONDERKOVÁ	Marie		CHŘIBKOVÁ	Martina
	GAIDEČKOVÁ	Helena	11.02.:	KUBÍKOVÁ	Terezie
	POSTULKOVÁ	Ilona		KUCHAROVÁ	Lucie
	NĚMCOVÁ	Marie		KUBÍKOVÁ	Michaela
30.12.:	MAZALOVÁ	Alena		JANEČKOVÁ	Magda
	VALENTOVÁ	Marta		HOLEČKOVÁ	Jana
	KOCUROVÁ	Marie		KARASOVÁ	Eva
	BIELÁKOVÁ	Kristina	18.02.:	MOHYLOVÁ	Eva
	STEFFKOVÁ	Anna		PAVLENKOVÁ	Dagmar
	BUHLOVÁ	Magdaléna		VAVŘÍNKOVÁ	Ludmila
07.01.:	KOLMAJEROVÁ	Vladimíra		HOLEČKOVÁ	Adolfina
	KOLAŘÍKOVÁ	Hana		KUBÍNOVÁ	Štěpánka
	TULACHOVÁ	Jiřina		BENEŠOVÁ	Eva
	LELLKOVÁ	Zdeňka			
	ŠENKYPLOVÁ	Eva			

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na listopad 2016

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	7.11.	17.30	Na poděkování za 40 let společného života, dar zdraví a živou r.	
Út	8.11.	6.30	Za živé a + farníky	
St	9.11.	17.30	Za živou rodinu, + rodiče a bratra	
Čt	10.11.	17.30	Za manžele Hartošovy, syna a živou rodinu	
Pá	11.11.	Záb 16.00	Za padlé a nezvěstné vojáky + Pietní akt u památníku	
So	12.11.	10.00	Za dary D.svatého pro biřmovance a za jejich kmotry	
Ne	13.11.	7.00	Na poděkování P.Bohu za 60 let života,za +rodiče a živou rodinu	Krmáš
Ne	13.11.	Záb 8.30	Za Josefa Vinárka, manželku, dvoje rodiče a přízeň	
Ne	13.11.	10.00	Za + manžela, rodiče z obou stran a živé rodiny	Krmáš
Po	14.11.	17.30	Za + Ignáce Prchal, + dceru a dvoje rodiče	
Út	15.11.	6.30	Za živé a + farníky	
St	16.11.	17.30	Na poděkování P.Bohu za dar zdraví, živou rodinu a rodiče z ...	
Čt	17.11.	17.30	Za Františka Kozelka, dvoje rodiče, přízeň a duše v očistci	
Pá	18.11.	Záb 18.00	Za Janu Sobkovou, manžela, syna a dvoje rodiče	
So	19.11.	7.00	Za Lenku Švarcovou, Emericha Kozla, sestru a + rodiče	
Ne	20.11.	7.00	Za + Emila Faiku – měsíční	
Ne	20.11.	Záb 8.30	Za + Antonína Balarina, dvoje rodiče, švagra a živou rodinu	
Ne	20.11.	10.00	Za + Arnošta Peřicha, zetě a rodiče z obou stran	
Po	21.11.	17.30	Za Otilii Adámkovou (nedoží.80 let),dva manžela,rodiče a přízeň	
Út	22.11.	6.30	Za živé a + farníky	
Út	22.11.	17.30	Za + Marka Hošického – měsíční	
St	23.11.	17.30	Za + Josefa Weczerka, syna, dvoje rodiče a duše v očistci	
Čt	24.11.	17.30	Za Michala Bako, rodiče, dva švagry a živou rodinu	
Pá	25.11.	Záb 18.00	Za + rodiče Bábíkové a živou rodinu	
So	26.11.	7.00	Na poděkování P.Bohu za 70 let života, dar zdraví, za + rodiče ...	
So	26.11.	ČK 16.00	Na poděkování P.Bohu za obdržené milosti, 95 let života, + m...	
Ne	27.11.	7.00	Za + Petra Vinárka – výroční	1.adv.n.
Ne	27.11.	Záb 8.30	Za Františka Dedka, syna, dvoje rodiče a přízeň	1.adv.n.
Ne	27.11.	10.00	Za členy Živého růžence	1.adv.n.
Po	28.11.	17.30	Za + Jindřicha Struže, prosba o boží požehnání pro živou rodinu	
Út	29.11.	6.30	Za živé a + farníky	
St	30.11.	17.30	Za + rodiče Pavla a Adélu Hnilkovy a dva zetě	
Čt	1.12.	17.30	Za + Adélu Zbořilovou – výroční	
Pá	2.12.	6.30		
Pá	2.12.	Záb 18.00	Za + Lýdii Kotalovou – měsíční	
So	3.12.	7.00		
Ne	4.12.	7.00	Za + Kristínu Kozlovou, manžela, syna a rodiče z obou stran	2.adv.n.
Ne	4.12.	Záb 8.30	Za Hedviku a Annu vrchovické, manžela a syna	2.adv.n.
Ne	4.12.	10.00	Na poděkování za dar zdraví a prosba o ochranu P.Marie	2.adv.n.

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

Řekli svatí a to platí!

Jednoho je třeba: aby hříšník pootevřel aspoň trochu dveře svého srdce prameni milosrdenství, a ostatní už doplní Bůh. Ale nešťastná je duše, která Božímu milosrdenství zamkla dveře dokonce v poslední hodině.

sv. Faustyna Kovalská

**At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné a sváteční chvíle.**

Farnost sv. Martina v Dolním Benešově Vás zve na

Svatomartinský koncert

v neděli 13. listopadu 2016 v 15:00 hod.

v kostele sv. Martina v Dolním Benešově

ONDRÁŠEK

*novojičínský sbor ZUŠ a jejich hosté
pod vedením sbormistra Josefa Zajíčka*

*Vstupné dobrovolné - výtěžek bude použit
na úhradu nového odvodnění kostela sv. Martina*

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohřálová
email: nas.nedelnicek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek

Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 19917